

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/2299/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122401036
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122401036.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX Z.-I. Mesto, v konaní právne zast.: FELŠÖCI & Partners, s.r.o., Bajkalská 31, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO:47 254 203, proti povinným: 1/ R.. R. W., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX Y., 2/ R.. V. W., nar. XX.XX.XXXX, W. XXXX/XX, XXX XX Z.-N. O., o vymoženie 662,5 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: Mgr. Nina Banášová so sídlom exekútorského úradu Zelinárska, 82108 Bratislava, pod sp. zn. 377EX 4087/22, o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 2/ voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/2299/2022 zo dňa 29.11.2022, ECLI:SK:OSBB:2022:6122401036.3, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného 2/ z a m i e t a .

II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov sťažnostného konania vo výške 39,92 EUR, ktoré budú od povinného 2/ vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 29.11.2022 uznesenie, ktorým návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal voči povinnému 2/ náhradu účelne vynaložených trov vo výške 38,86 EUR. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 prvej vety zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Ďalej uviedol, že povinný 2/ sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že oprávnený zmaril plnenie, keď neoznámil ani na základe výzvy číslo účtu, na ktoré sa malo plniť. Nemohli byť podľa neho naplnené predpoklady podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, nebola daná aktívna legitímácia a návrh bol podaný prostredníctvom iného právneho zástupcu ako v základnom konaní. Vyšší súdny úradník mal preukázané, že úhrada nebola zo strany povinných vykonaná ani len v časti. Pokiaľ povinní poukazovali na neposkytnutú súčinnosť zo strany právneho zástupcu oprávneného, vyšší súdny úradník konštatoval, že na uvedené nemožno prihliadať, nakoľko podstatné pre exekučné konanie je, či a kedy bola úhrada dlhu vykonaná. Z vyjadrenia oprávneného pritom zistil, že povinní mali kontaktné údaje na právneho zástupcu oprávneného k dispozícii. Povinní tak mohli prostredníctvom poštového podniku plniť, prípadne zložiť sumu úhrady do notárskej úschovy za účelom splnenia dlhu. V zásade je potrebné plniť dlh v lehote určenej v rozhodnutí súdu, po uplynutí lehoty sa rozhodnutie stáva vykonateľným a teda exekučným titulom, čo oprávňuje oprávnenú osobu z exekučného titulu podať návrh na vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, vyšší súdny úradník ju považoval za neopodstatnenú. Ak aj návrh na vykonanie exekúcie bol podaný prostredníctvom iného právneho zástupcu ako bol pôvodný právny zástupca v spore samotnom, táto skutočnosť nepredstavuje žiadnu vadu, ani prekážku konania. Exekučné konanie nie je konaním, kde sa vyžaduje povinné zastúpenie advokátom, preto je plne v kompetencii oprávneného či vôbec a koho si zvolí za právneho zástupcu. Návrh na vykonanie exekúcie vyšší súdny úradník preto považoval za návrh podaný oprávnenou osobou. Keďže povinný neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce

právny záver o zániku vymáhaného nároku, zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník jeho návrh zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

2/ Proti rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, ktorou navrhoval napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu. Postup súdu, ktorý v jednom exekučnom konaní vedenom proti 2 povinným vydal dve samostatné uznesenia, ktorými rozhodol o ich návrhoch na zastavenie exekúcie, považoval za nesprávny. Vo veci sa malo podľa neho rozhodovať v jednom konaní a jedným rozhodnutím. Na základe napadnutého rozhodnutia, povinný 2/ opätovne preveril korešpondenciu z inkriminovaného obdobia. Oprávnený, resp. jeho právny zástupca bol oslovený povinným 1/ (listom expedovaným 23.6.2022 RF 764 623 855 SK, 30.6.2022 listom RF 666 005 319 SK, listom 3.8.2022 RF 783 017 765 SK) s požiadavkou na poskytnutie súčinnosti pri vyrovaní pohľadávky. K tomu predložil výťažky z evidencie slovenskej pošty. Právneho zástupcu, JUDr. Jozefa Holiča (Poľovnícka ul. 4,900 27 Bernolákovo) požiadal o zaslanie bankového účtu, na ktorý je potrebné uhradiť zodpovedajúcu čiastku. Na výzvy JUDr. Holič nereagoval. Za vtedajších okolností bolo nutné očakávať, že právny zástupca oprávneného poskytne riadne a ucelené informácie k spôsobu plnenia a preto tvrdenie súdu, že povinní mali poslať plnenie cestou poštového podniku alebo hľadať sami iné spôsoby plnenia, postráda racionálne jadro. Povinný 2/ je toho názoru, že jeho právny zástupca učinil všetky potrebné úkony smerujúce k plneniu, avšak oprávnený plnenie zmaril. Za plnenie nie je možné označiť len stav kedy je oprávnený schopný s prostriedkami disponovať, ale aj stav kedy sa povinný domáha možnosti plnenia. Za aktuálnych okolností nemožno spravodlivo požadovať, aby povinný 2/ vymýšľal a testoval rozličné spôsoby, ktorými by mohol oprávneného uspokojiť. Uvedené znamená, že prostriedky na úhradu boli deponované u povinného 1/ a logicky sa požadovalo od oprávneného, že poskytne údaje potrebné k plneniu, prípadne inú súčinnosť. Povinný 2/ preto namieta legitímáciu aktuálneho právneho zástupcu oprávneného konať v zmysle Exekučného poriadku, nakoľko legitímáciu môže získať až po tom, ako povinný dobrovoľne neplnil. Oprávnený bol povinný aktuálneho právneho zástupcu upozorniť na výzvy povinného k umožneniu plnenia. Dobrovoľné plnenie zmaril samotný oprávnený, resp. jeho právny zástupca a teda aktuálnemu právnenému zástupcovi nemohlo vôbec vzniknúť oprávnenie konať v zmysle spomenutého zákona. Toto oprávnenie by bolo nastalo výlučne vtedy keď by bol pôvodný právny zástupca (JUDr. Holič) potvrdil správnosť adresy alebo zaslal bankové spojenie, na ktoré je potrebné v jeho prospech plniť. Povinný 2/ navrhol opätovne výsluch JUDr. Holiča za účelom zdokumentovania dôvodu a cieľa ignorácie výziev povinného 1/ a vytvárania fiktívneho titulu na možnosť aplikácie Exekučného poriadku. Povinný 2/ je toho názoru, že ním uplatnený návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku bol oprávnený a súd pochybil, keď mu nevyhovel. Pripomenul, že vo veci prebieha dovolacie konanie, nakoľko Okresný súd Bratislava III rozhodol v pôvodnom súdnom konaní v neprítomnosti navrhovateľov, napriek tomu, že boli včas a riadne ospravedlnení. Boli teda porušené ich ústavné práva v zmysle čl. 46 Ústavy SR.

3/ Oprávnený sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím a jeho odôvodnením, navrhol sťažnosť povinného 2/ zamietnuť a priznať oprávnenému náhradu trov konania. Povinný 2/ sa podávaním opravných prostriedkov naďalej vyhýba zaplateniu svojho dlhu, opakovane uvádza skutočnosti, ktorými sa súd už zaoberal, tieto vyhodnotil a správne sa s nimi vysporiadal. Opakovane namieta, že „nebolo oznámené číslo účtu“, kam má platiť a „na výzvy nebolo reagované“. Povinný 2/ sa domnieva, že „plnenie zmaril oprávnený a podľa jeho názoru oprávnený postráda aktívnu legitímáciu pre iniciovanie exekúcie“ a z tohto dôvodu podáva návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. V návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, ani v podanej sťažnosti nie je uvedený ani jeden zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, exekučný titul nebol zrušený, nie je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné a nie sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný svoj dlh z exekučného titulu (vykonateľného ešte 24.06.2022) do dnešného dňa nezaplatil, ani jeho časť; ani oprávnenému, ani jeho právnenému zástupcovi, ani súdnenému exekútorovi; ani bezhotovostne na účet, ani v hotovosti, ani poštovou poukážkou. Tomuto zaplateniu sa vyhýba aj podávaním nedôvodných a neodôvodnených návrhov na zastavenie exekúcie, sťažnosti, ktorými zapríčiňuje iba obštrukcie v konaní, zahľucuje prácu súdneho exekútora, právneho zástupcu oprávneného aj súd. Povinný vedel o svojom dlhu z exekučného titulu, mohol ho zaplatiť oprávnenému v hotovosti, poslať mu ho poštovou poukážkou na adresu uvedenú v každom podaní, rozhodnutí, uznesení, rovnako mohol

poslať dlžnú sumu právnenému zástupcovi oprávneného v súdnom konaní, JUDr. Jozefovi Holičovi, ktorý údaje o bankovom účte uvádza na všetkých svojich podaniach, vrátane splnomocnenia, resp. poslať mu ich poštovou poukážkou na adresu sídla advokátskej kancelárie. Nič z tohto neurobil, jeho konanie nasvedčovalo už v súdnom konaní, rovnako aj v tomto exekučnom, že podávaním opravných prostriedkov a sťažností oddiali plnenie. Uznesenie Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 16C/379/2015 zo dňa 18.03.2022 je riadnym vykonateľným exekučným titulom, oprávnený je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, riadne si zvolil právneho zástupcu na zastupovanie v exekučnom konaní, jeho návrh na vykonanie exekúcie nepostráda žiadne zákonné náležitosti a oprávnený na svojom návrhu trvá.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 568 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak dlžník nemôže splniť svoj záväzok veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná, nastávajú účinky splnenia záväzku, ak jeho predmet dlžník uloží do úradnej úschovy. Vynaložené potrebné náklady s tým spojené znáša veriteľ.

8/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného 2/ nie je dôvodná.

9/ V prvom rade súd považoval za neopodstatnenú námietku o nesprávnom procesnom postupe vyššieho súdneho úradníka, ktorý o návrhoch povinných rozhodol dvomi samostatnými uzneseniami. Povinný 2/ si nesprávne vykladá, že dvomi rozhodnutiami vyšší súdny úradník rozdelil jedno konanie na dve konania. Aj keď vyšší súdny úradník rozhodol jedným uznesením o návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie a druhým uznesením o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, stále sa jedná o rozhodnutia vydané v jednom (a tom istom) exekučnom konaní, vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 30Ek/2299/2022 (táto sp. značka je uvedená na oboch uzneseniach). Vydanie dvoch samostatných rozhodnutí o samostatných návrhoch povinných (povinní nepodali svoje návrhy na zastavenie exekúcie spoločne) nie je v rozpore s procesnými predpismi (CSP ani Exekučného poriadku). V uvedenej veci teda vyšší súdny úradník mohol o návrhoch povinných na zastavenie exekúcie rozhodnúť jedným rozhodnutím, ale mohol tak urobiť i dvoma samostatnými uzneseniami. Z uvedených dôvodov súd neakceptoval námietku povinného 2/ o nesprávnom procesnom postupe, ku ktorému malo dôjsť vydaním dvoch samostatných uznesení (vo vzťahu ku každému povinnému zvlášť).

10/ Oprávnený v konaní tvrdil, že povinní mu trovy právneho zastúpenia v základnom konaní, ako nárok priznaný exekučným titulom, doposiaľ ani čiastočne nezaplatili. Povinný 2/ nepopieral, že nárok oprávneného nespĺnil. Podstatou sťažnosti povinného 2/ bolo tvrdenie o jeho neznalosti účtu, na ktorý má uvedený nárok uhradiť. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je presná individualizácia oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia a presne stanovená lehota na plnenie. Podmienkou presnej identifikácie povinnosti na plnenie však nie je údaj o účte právneho zástupcu, na ktorý sa má plniť. Z výroku exekučného titulu je dostatočne zrejmé kto má byť príjemcom predmetných finančných prostriedkov. Zároveň zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva oprávnenému, resp. jeho právneho zástupcu povinnosť oznamovať povinnému číslo bankového účtu, na ktoré je potrebné uhradiť trovy konania. Ak aj JUDr. Holič nereagoval na výzvy povinného 1/ o oznámenie čísla účtu, nedošlo zo strany oprávneného (jeho právneho zástupcu) k takému konaniu, ktorým by bola zmarená možnosť povinných uhradiť trovy konania podľa exekučného titulu. V zmysle § 561 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak možno záväzok splniť viacerými spôsobmi, má právo voľby dlžník, ak nebolo dohodnuté inak. Výrok uznesenia súdu neukladal povinným povinnosť zaplatiť trovy konania na bankový účet právneho zástupcu žalovaného,

preto mali povinní právo voľby. Ak však jeden z nimi zvolených spôsobov nebolo možné realizovať, neznamenal to, že sa tak povinní svojej povinnosti zbavili. Pripravenosť splniť záväzok a deponovanie prostriedkov na účte povinného 1/ nemožno v žiadnom prípade považovať za plnenie s následkom zániku dlhu. Bolo vecou povinného 2/ (resp. povinných), aby vyvinul(i) dostatočnú aktivitu vo vzťahu k úhrade trov konania, nakoľko sa jednalo o jeho (ich) povinnosť, ktorá mu (im) bola uložená rozhodnutím súdu a pri neznalosti čísla účtu právneho zástupcu žalovaného mali plniť dlh iným spôsobom. Povinný 2/ však súdu netvrdil a tým pádom nepreukázal, že by vykonal úhradu iným spôsobom (napr. osobne alebo prostredníctvom poštového podniku na adresu právneho zástupcu oprávneného). Ustanovenie § 568 Občianskeho zákonníka pamätá aj na prípady, kedy povinný nemôže splniť svoj dlh veriteľovi (pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná) mal povinný ako dlžník možnosť zložiť predmet dlhu do úradnej úschovy. Povinný 2/ však ani túto možnosť, priamo predpokladanú zákonom, nevyužil a nezložil trovy, ktorých vymoženie je predmetom exekúcie, do úradnej úschovy, čím by došlo k splneniu dlhu. Súd tak nevyhodnotil tvrdenia povinného 2/ o neposkytnutí čísla účtu JUDr. Holiča (za účelom splnenia záväzku) ako spôsobilý dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a z rovnakého dôvodu ani nepristúpil k povinným 2/ navrhovanému výsluchu JUDr. Holiča. Pre rozhodnutie neboli podstatné dôvody, pre ktoré JUDr. Holič povinným neposkytol požadovanú súčinnosť (číslo účtu) a vykonanie takého dôkazu by sa neprejavilo v priaznivejšom rozhodnutí pre povinného 2/. K procesným právam strany (účastníka) nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý dôkaz, ktorý účastník považuje za významný. Súd rozhoduje o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 CSP) a nie je jeho povinnosťou vykonať všetky navrhnuté dôkazy, a to s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, pretože „tento princíp v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú“ (rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I ÚS 64/97). Záver o tom, že nedošlo k plneniu nároku z exekučného titulu, mal súd dostatočne preukázaný zo zhodných tvrdení oprávneného a povinného 2/ a neuvedenie čísla účtu právneho zástupcu povinného nemožno subsumovať pod žiaden z dôvodov zastavenia exekúcie upravených § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže v konaní povinný 2/ nepreukázal, že by sám splnil vymáhaný nárok (alebo že ho splnil povinný 1/) bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podaný v súlade s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku.

11/ Povinný 2/ v súvislosti s absenciou akejkoľvek reakcie JUDr. Holiča na výzvy o oznámenie čísla účtu, namietol aktívnu legitímáciu nového právneho zástupcu oprávneného. Takú námietku však súd považoval za právne bezvýznamnú, nakoľko o vecnej legitímácii možno uvažovať len vo vzťahu k účastníkom konania, nie k ich právnym zástupcom. V exekučnom titule bolo uvedené, že „žalobcovia sú povinní nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 662,50 EUR, a to k rukám právneho zástupcu žalovaného: JUDr. Jozef Holič, advokát...“, teda nositeľom nároku na náhradu trov právneho zastúpenia bol účastník konania, t.j. žalovaný (oprávnený v exekučnom konaní) a jeho právny zástupca bol len platobným miestom. Pretože právny zástupca účastníka konania postráda aktívnu vecnú legitímáciu vo vlastnom mene vymáhať náhradu trov konania priznaných exekučným titulom tomu účastníkovi, ktorého v súdnom konaní zastupoval, nemôže si ani sám vo vlastnom mene podať návrh na vykonanie exekúcie, ale môže tak urobiť len ako zástupca účastníka (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo 122/03 zo dňa 24.04.2004). Keďže sa však stále jedná o nárok oprávneného, ten si môže v exekučnom konaní zvoliť aj iného zástupcu, odlišného od právneho zástupcu v základnom konaní. Vzhľadom na uvedené je tak skutočnosť, že oprávnený má v exekučnom konaní iného právneho zástupcu ako v základnom konaní pre posúdenie aktívnej legitímácie bezpredmetná, keďže pojem aktívnej (vecnej) legitímácie sa spája len s účastníkom konania, a táto je v tomto konaní daná (oprávnený je osobou, ktorej bolo priznané právo - nárok na náhradu trov právneho zastúpenia - exekučným titulom).

12/ K záverečnej poznámke povinného 2/, že vo veci prebieha dovolacie konanie, súd uvádza, že ide o novú námietku povinného 2/, ktorú uviedol až v sťažnosti a preto na ňu v zmysle koncentračnej zásady (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) v sťažnostnom konaní nemožno prihliadať. Koncentrácia sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020).

13/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť povinného 2/ voči uzneseniu vydanom vyšším súdnym úradníkom sp. zn. 30Ek/2299/2022 zo dňa 29.11.2022 ako nedôvodnú.

14/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

15/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

16/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňazné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

17/ Právny zástupca oprávneného, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si uplatnil trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie k sťažnosti povinného 2/. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže si oprávnený nevyšiel, súd mu na základe zásady úspechu priznal nárok na náhradu trov vyplývajúci zo spisu. Vychádzajúc z predmetu konania (istiny 662,5 EUR), priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 20,75 EUR a 12,52 EUR ako režijný paušál za rok 2023 + 20% DPH, t.j. 6,65 EUR. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 39,92 EUR priznané mu týmto rozhodnutím a vo výške 38,86 EUR, priznané mu rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, budú vymáhané od povinného 2/ na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).